

BONA PAU

PAU
CORONA

Nº. 566 - Any XLVIII - MONTUÏRI - ABRIL - 2000

**Montuïri visqué
amb goig la
celebració dels
Darrers Dies, si bé
l'alumnat de les
Escoles aprofità
l'esdeveniment per
commemorar el
700 aniversari de
la fundació de la
vila**

La Gent Gran de Montuïri va retre un sentit homenatge a Gabriel Róscar Jaume dia 24 de febrer a un restaurant d'Inca amb motiu de complir el 90 anys

Lluita contra el càncer

Agraïment

Després d'agrair tant als assistents al darrer sopar celebrat com a les persones que no hi pogueren assistir però feren una aportació econòmica, la Junta Local contra el Càncer vol expressar publicament que la quantitat recaptada fou de 186.000 pessetes, la qual, com sempre, es destinarà particularment a la prevenció i assistència als malalts del càncer.

Conferència

La mateixa Junta convida a assistir a la conferència que sobre prevenció del càncer exposarà el proper divendres dia 7 d'abril a les 20'30h a la sala d'actes de l'Ajuntament, el director del programa de cures pal·liatives a l'Hospital Verge de la Salut, Dr. Carlos Señor de Uría.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socas, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar i Gabriel Camps Ferrer.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Positiu

La rua d'enguany tengué dues notes positives. Una: no haver-hi ni guanyador ni perdedor i donar la mateixa compensació a tots els participants. I l'altra, una novetat: el correfoc, encara que fou de massa durada, però petits i grans ho veieren amb delit.

Negatiu

A la mateixa Rua i concretament a Plaça, els espectadors ho volien veure tan de prop que difícilment deixaven passar els participants. Això féu que la gent que no va poder estar ni a primera fila ni damunt els graons, quasi no ho pogué veure. I a més, les empentes eren excessives.

BREUS

Montuïri, centre de dia

En el Ple de la Mancomunitat del Pla de dia 3 de març, posteriorment ratificat pel nostre Consistori, es va acordar que el centre de dia dels pobles mancomunats s'instal·lès a Montuïri, si bé l'edifici de Ca ses Monges haurà de sofrir una adaptació. Els trasllats aniran a càrrec de la Creu Roja. Es va escollir aquest local per considerar-lo el que reunia millors condicions.

Dues noves rotondes

El Govern Balear va aprovar el 17 de març passat una inversió de 63 milions de pessetes per fer una rotonda a Algaida a la carretera de Manacor i una altra a Vilafranca (confluència carretera de Petra) per 81 milions. Els projectes sortiran pròximament a subhasta.

Subvencions als agricultors

La Conselleria d'Agricultura i Pesca ha ampliat fins al 50% les subvencions que podran rebre els agricultors per la retirada de cultius herbacis degut a l'al·larmant sequera. La subvenció fixada per a Montuïri és de 31.238 pessetes per hectàrea i permet abandonar amb dret a subvenció fins a la meitat de la superfície destinada a dits cultius.

Concert

Dia 8, dissabte, a la Sala Mariana els intèrprets Jaume Tugores (guitarra) i David Vidal (fagot) oferiran un concert titulat "Una cançó que es diu cinema". La base del concert són les millors bandes sonores de la història del cinema, la qual cosa es pot fer interessant tant per als amants de la música com per als amants del cinema. L'entrada serà de franc.

Guanyadors a Ciudad Real

El bon fer de l'afició mallorquina a la caça de la perdiu amb reclam va romandre patent a La Solana (Ciudad Real) a finals de febrer passat on tres seleccionats de l'illa, Joan Miralles (Montuïri), Lluç Bunyola (Maria de la Salut) i Guillem Bonet (Ses Salines) guanyaren, entre un bon nombre de competidors espanyols, el certamen sobre reclam científic.

Les eleccions generals, una mostra de democràcia i convivència

La jornada electoral del passat 12 de març a la vila no va dissentir gaire de la de la resta de l'estat espanyol. Va esser un dia de tranquil·litat absoluta, la gent va acudir a les urnes —un 77'33% a Montuïri— d'una manera espaiada; sense reclamacions dignes d'esmentar i a la fi de la diada, ja entrada la nit, el recompte de vots va oferir el resultat que tot seguit es pot llegir.

Hem volgut incloure una mostra, el balanç a Montuïri de les eleccions generals esdevingudes durant tots els anys de democràcia, perquè el lector pugui disposar de l'evolució del vot i a la vegada jutjar les variacions produïdes des de 1982 ençà.

Per altra part s'apercep que el cens de votants darrerament augmenta. Si l'any

1996 ja va superar en 107 el de les anteriors eleccions, a les d'enguany també s'ha produït un augment de 61 censats respecte a les darreres. En canvi, comparades les tres últimes confrontacions, veim que en aquesta darrera el percentatge de votants ha disminuït.

Finalment, i ja des d'un altre angle, desitjam als qui des d'ara tenen la gran responsabilitat de governar, que sàpi-guen administrar aquesta victòria, desenvolupant amb lleialtat i encert la tasca de dirigir un poble que amb majoria absoluta —donada tant a Montuïri com en el conjunt de la nació— ha demostrat la seva confiança en ells.

O. Arbona

Resultats de totes les eleccions generals a Corts a Montuïri

Partits	1982	1986	1989	1993	1996	2000
PP	545	630	601	696	745	790
PSOE	519	502	476	458	509	339
PSM	165	135	110	187	229	253
CDS	43	90	90	12	--	--
UCD	149	--	--	--	--	--
PRD	--	63	--	--	--	--
EU	13	7	17	15	22	34
UM	--	--	--	46	7	15
Verds	--	--	--	12	13	9
ERC	--	--	--	5	6	4
Altres	--	--	45	20	2	12
Cens votants	1746	1922	1851	1757	1864	1928
Total votants	1434	1427	1365	1469	1549	1491
Percentatge	81'2	74'4	73'7	83'6	83'1	77'3

Les eleccions del 12 de març a Montuïri transcorregueren sense cap casta d'incidents

Dos dits de seny

Elogis aduladors

A tothom li agrada que l'afalaguin, que li donin mostres d'estimació o de consideració, o sia que el compla-guin.

Qui més qui manco té desitjos de ser important en aquest món, o de sentir-s'hi o que de qualche manera l'apreciïn. Quantes personalitats han triomfat sols pels desitjos de ser importants! Les persones educades no manifesten aquests desitjos, però en general coven dins elles. Fins i tot els criminals, bandolers, lladres... són excessivament egoistes. I s'ha sabut després que el seu primer desig en esser a la presó ha estat el de demanar aquells diaris que els pinten com herois. Precisament aquest desig de ser important és el que determina el propi caràcter. Trobam gent que fa donatius importants sols perquè es parli d'ells; o qualcú que subvenciona una institució, una prova, un premi... per esser citats i alabats; i així satisfan els propis desitjos de ser importants.

La història està plena d'exemples de persones famoses que lluitaren per assaciar els seus desitjos d'importància. Fins i tot gent que ha arribat a la demència perquè així són feliços, no han de resoldre cap problema i viuen en un món de somnis creat per ells. Persones que s'han imaginat contemplades i s'ha parlat d'elles. Altres que es rodegen d'amics (?) que els enlairen o els adulen. Uns aduladors que no saben esser sincers però converteixen l'admirador o l'elogiat en un ser privilegiat que viu i gaudeix de les exagerades alabances dels aduladors. I ja no parlem de tants de polítics a qui els agrada esser enlairats o encastellats, que també gaudeixen amb les alabances que els fan arribar els més acostats.

Tractem, malgrat totes aquestes exageracions, de ser moderats i amb mesura, no sia cosa que els qui ens elogiïn ens facin perdre el seny, o sia el vertader sentit de la vida.

Salomó

Enguany els ametllers estan preciosos

Enguany han vingut molts de turistes alemanys —es calcula al voltant del mig milió— a Mallorca just per veure els ametllers en flor. Eren excursions que oscil·laven entre dos i quatre dies, ja que no és temporada de vacances. És ment aquesta circumstància per fer més palesa la grandesa d'aquest miracle pagesivolt-paradisíac del qual nosaltres sembla que no en facem gaire cas, per fer avinent la felicitat forassenyada que ens embauca: el nostre poble és un poble feliç, un poble que ha girat l'esquena els problemes del dia a dia, a les realitats trossegades de miralls romputs. No, tanmateix no m'ho faran creure: no hi ha problemes. He arribat a la conclusió, després de la bonança que ha enlluernat tota la pell del brau, que només són uns pobres desgraciats aquells que veuen bonys i forats en aquesta plàcida i venturosa eixida cap als ametllers en flor. I què si els ametllers duen les ametlles de fa uns anys que pengen pels rebrots ufanosos de la soca i les branques; i què si ningú no cull les ametlles perquè fent-ho es perden doblers; tanmateix ningú no podrà esborrar aquesta imatge candorosa i farcida de tendres sentiments dels floquets de neu de colors del febrer passejant-se pels nostres camps ressecs i gemegants —perdó, qui els sent, els crícs?—. Era feliç, érem feliços i no ho sabíem: només uns

pensaments grisos —com de pixar fora del test, vaja— atemorien la benaurança d'aquesta idíl·lica pau de l'illa —les illes— de la calma russinyoliana.

Per constatar el miracle de la natura m'he assegut sota un ametller en flor —damunt una cadira d'aquelles que s'estiren... ja m'enteneu, per estar més còmode—, i mig aclucant els ulls les fulles anaven i venien. Aquest èxtasi havia d'anar acompanyat d'una poesia de na Maria Antònia (Salvà) de l'Allapassa:

So llunyà de xeremies,
qui el sabria definir?...
¿Són passades alegries
que mai més s'han de fruir,
remembrances d'altres dies
que se planyen de morir?
etc, etc

I pensar que n'hi ha que volen trencar aquesta harmonia suau entre gent i terra! Sempre ho volen complicar. Totd'una es treuen de sotamà un caramull de premonicions que no fan sinó crear un remoreig feréstec d'insolències i banalitats. Però per què han de cridar el mal temps? Que si hi ha una excessiva sobresaturació de gent a les Illes, que si no feim més que esgotar els recursos naturals,

que si la dessaladora no és més que un fracàs de l'equilibri natural, que si això no fa més que consumir més energia, que si les carreteres i la Ciutat són intransitables, que si hi ha un excés de ciment per tot arreu, que si no hi ha aigua per a tothom, que si només estam en una illa, que si la llengua i la cultura d'aquesta terra tenen tant de futur com dos daus de gel en un tassó de whisky en mans d'un bevedor viciós —també escoltava la cançó d'en Sabina, per allò de fer pafs—, que si no es posa una mica de seny i mesura destrossarem tot el territori, també, que els operadors estrangers manegen el negoci turístic i les Illes no en són les principals beneficiàries... i jo què sé quantes bajanades més. Mentrestant refusava aquestes dèries malèvols, una fulla rosa d'ametller ha caigut damunt el meu braç, i ha romàs quieta assullà. He estat quinze dies sota un ametller en flor, i n'he eixit amb l'esperança que plogui aviat i netegi les mitges veritats i les fal·làcies que han ressonat durant aquest temps i amb el desig que d'aquí a quatre anys pugui tenir una cadira per a seure'm i un ametller sota el qual pugui gaudir del miracle.

Felip Munar i Munar

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Les obres del Pla Mirall encara no estan acabades Crítiques de l'oposició

Si per una part membres de l'oposició exposen que les conflictives obres del Pla Mirall encara no estan acabades i critiquen la deixadesa de l'Ajuntament, el batle, per la seva part, diu que el motiu es deu a què l'empresa té feines a altres llocs i quan puguin acabar les de Montuïri.

CONCURS D'INVESTIGACIÓ MONTUÏRI 700 ANYS

Enguany se celebra a Montuïri el 7è Centenari de la fundació de la vila. Un fet que ha servit i servirà per conèixer més i més la seva història, cultura, llengua, toponímia, medi natural i altres manifestacions que s'han de conservar perquè no es perdin per a sempre.

Per aquest motiu, la Comissió Organitzadora dels actes del 700 anys d'existència del nostre poble, amb el patrocini de l'Ajuntament, convoca un concurs públic d'investigació amb l'objecte de fomentar la recerca científica i les investigacions que es duquin a terme sobre qualssevol aspectes històrics de la vila de Montuïri. Dit concurs es regirà per les següents

BASES

1ª Els treballs hauran de ser inèdits, escrits en llengua catalana i tractaran algun o alguns aspectes científics de la vila i/o terme de Montuïri (història, toponímia, cultura, medi natural, tradicions, folklore, art, geografia etc.)

2ª L'extensió dels treballs és lliure, si bé constaran d'un mínim de 25 folis mecanografiats a doble espai.

3ª El termini per a la presentació dels treballs finalitzarà el 31 de desembre de 2000, dels quals s'hauran d'enviar o presentar original i tres còpies a les oficines de l'Ajuntament (Pl. Major, 1 07230

Montuïri), dirigits al President de la Comissió del 7è Centenari.

4ª Cada treball portarà un lema i es presentarà dins un sobre tancat. A l'interior s'hi inclourà un altre sobre petit, també tancat, contenent el lema i les dades personals de l'autor (nom, llinatges, fotocòpia del DNI, adreça i telèfon).

5ª S'estableix un premi de 100.000 pessetes i un accésit de llibres i vídeos valorat també en 100.000 pessetes donat per "Sa Nostra".

6ª Un jurat valorarà els treballs. El seu veredicté serà inapel·lable i es farà conèixer durant el mes de febrer de 2001 i estarà constituït per cinc persones, entre les quals hi haurà un representant de l'Ajuntament, un de la Comissió del 7è Centenari i altres tres persones expertes en la matèria.

7ª Els treballs guanyadors seran propietat de l'Ajuntament de Montuïri i podran ser publicats sense que els autors en puguin demanar altra compensació.

8ª Els originals no guardonats es podran recollir a les oficines municipals en un termini de 2 mesos després de fer-se pública la decisió del jurat.

9ª Els premis seran lliurats als guanyadors en un acte públic que s'anunciarà oportunament.

Montuïri, març de 2000

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

Aclaració

En relació a la informació que Bona Pau publicava el mes passat a la pàgina 11 referent a la instal·lació d'antenes de telefonia mòbil, la propietat de l'edifici on apareix la imatge d'una antena ens demana que facem avinent que "aquestes antenes -com la col·locada damunt el seu terrat, segons diu ell- no suposen cap casta de perjudici ni la seva pol·lució pot atemptar la salut dels veïns".

CANÇONS AMOROSAS POPULARS DE MONTUÏRI - IV

Lloança a la bellesa

1378

Com me vaig enamorar,
hagués mirat lo que feia.
Com tanta hermosura veia,
en res no vaig reparar.

1414

En dir "alabat sia Déu",
es "per a sempre" voldria.
Jo et trob, Juana Maria,
com una Mare de Déu.

1445

Hermosa i guapa pintura,
regalo de los meus uis:
amb so mirar vos ne duís
es cor d'una criatura.

1490

Margalideta estimada,
tu n'ets un ramell de flors,
i jo no estaré en repòs
que no t'haja demanada.

1537

Ramallet de confitura,

de tu estic enamorat.
Jo mai m'havia trobat
de l'amor tan apretat
com de sa teva hermosura.

1588

Una cirera he menjada
que no tenia pinyol.
Francineta agraciada,
ets hermosa com un sol.

SOFRIMENT PER AMOR

1634

Adiós, carrer! Carrer,
quantes males nits me costes!
I aquestes amors vostres,
Déu sap si les me'n duré!

1672

Com jo veig aquests aucells
que corren per sa llaurada,
jo ja pens en aquell temps,
garrida, que et festejava,
i, enamorat que estava,
no bevia ni menjava,
i tu no em planyies gens.

1710

En Miquel aplanarà
ses pedres d'aquest carrer,
i si no t'alcança, té
moltes penes a passar.

1864

Qui està enamorat tot sol,
com se troba, jo ja ho sé:
se troba com un qui té
talent, sense pa a's reol.

1873

Sa nina que més estim
és rossa com un fil d'or,
però ella és tan ingrata
que dóna pena a mon cor.

1910

Tan possible és es comptar
ets estels del firmament,
com jo poder dar entenent
la gran pena i turment
que per amor em feis passar.

OMEGA**Cindy Crawford's choice****New Constellation****Ω
OMEGA**

The sign of excellence

*Joyeria
Fezmun*

S'ha dit que...

Molts de comentaris i de tota casta s'han fet amb motiu de la cessió d'uns terrenys a gitanos. Fins i tot i quasi en públic —era en el transcurs d'un sopar bastant nombrós— un comensal amollà aquesta: "Per què en lloc de donar-ho a 10 no ho reparteix als 11 gitanos de s'Ajuntament?"

Les passades eleccions a Montuïri anaren bé i encara hi haguessin anat més de no haver estat perquè el cotxe d'un interventor d'EU, que recorria el nostre poble i altres indrets, en deixar-lo a plaça sense frenar, es va desplaçar i anà a pegar contra el cantó de Can Pieres. Sort que el vehicle sols va sofrir cops i bonys i no va atropellar cap persona. Ses presses a vegades...

Es capellà de can Muro no es cansa de demanar el què de la Creu de Son Rafel Mas. I això que darrerament han deixat net el lloc on abans estava. Considera que l'Ajuntament hauria d'informar més de l'estat actual de dita creu de terme.

Molts de sembrats ja tiren ses darreres coces. Encara que plogui ja no hi serà a temps. Els entesos diuen que se collita ja està feta.

Concert

Paraules i música: La Passió

Dia 15 d'abril vespre (dissabte del Ram), després de la missa, a l'església parroquial de Montuïri tindrà lloc el pregó de Setmana Santa i a continuació un concert extraordinari en el qual interveniran la Coral Mont-Lliri, la Coral Teatina de Felanitx i la "Camerata Orquestra Sa Nostra". Solista: Honorat Moll. Autor del llibretto: Dr. Miquel Mestre (que serà el qui haurà pronunciat el pregó). Director: Rafel Nadal.

L'acte està emmarcat dins les celebracions del 7è Centenari de la fundació de Montuïri.

Encara n'hi ha que tuden l'aigua. No consideren que si enguany no plou no n'hi haurà abastament.

Ara resulta que no sols són els alemanys els qui posen barreres i llauren camins que impedeixen el pas per circular-hi els qui tenen trosos a prop; sinó que també es dona el cas que certs montuïrers ja han sabut prendre mostra.

La somera "Aritja", propietat de Joan Miralles, va parir una filla a la què han posat per nom "Alfabeguera". No podia ser d'altra manera: així consona amb "Cossier", fill de l'egua "Sibina".

Pel cafè un que llegia el diari deia que "sa gran pel·lícula d'aquest segle es titularà 'Serra de Tramuntana', on els actors principals seran sa Princesa de Costitx i en Michael Douglas". Esperem que acabi així com la majoria de films.

Ara resulta que n'hi ha que se senten espiats —afegien— en les seves tasques de govern. Mentre no els espiïn quan van a la perruqueria... tot anirà bé.

Ja hem arribat al temps en què la dona comanda. Fins i tot en política. Encara que fa anys que ja ho sabem. Esperem que això serveixi per acabar d'una vegada amb els maltractaments que sofreixen.

Segons el nostre considerat vice-president, aquest govern ha obert un gran "forat" a Madrid. Esperem que si hi cauen tots, qualche dia en puguin sortir, després d'haver tret tot quan es necessita.

Qui era aquesta montuïrera que anava distressada de Sara Montiel?

Pel poble de cada dia es demana més lloc per aparcar. Per cobrar l'impost dels vehicles—diuen—, en saben (a l'Ajuntament), però...

Qualcú digué que el "Pacte de Progrés" no havia concedit res a Montuïri. I l'altre li va contestar: Però, és que s'ha demanat qualche cosa?

Un que cavil·lava i tornava cavil·lar no podia aclarir de cap manera on s'amaguen els 46 montuïrers que actualment cobren de l'atur.

Els partits de l'oposició es queixen del poc esment que l'equip de govern posa a les seves propostes. I això que el més passat aconseguiren —un fet insòlit— fer canviar una proposta de l'equip de govern.

En Xerrim

La nova moneda europea (P. Rons)

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada el 21 de març de 2000

Comunicacions de batlia

Es dona informació sobre els següents assumptes: a) situació econòmica i tècnica del Pla Mirall, b) Liquidació exercici 1998, c) recollida selectiva del quart trimestre 1999, d) serveis realitzats per Ferrovial del mes de gener i febrer de 2000, e) jornades sobre "Municipis i Activitats Turístiques" de desembre de 1999, f) Assemblea general del Leader II i acord subvenció Pou del Rei, g) actuacions FELIB 1998, g) Junta General del Consorci d'Informàtica Local de Mallorca, h) enquesta sobre serveis de la Mancomunitat del Pla (març-abril 1999), i i) Comissió informativa i sessió plenària de la Mancomunitat del Pla (3 març 2000).

Punt d'informació juvenil

Per unanimitat s'acorda sol·licitar la concessió de l'autorització d'integració del Punt d'Informació Juvenil de Montuïri, en la Xarxa Balear d'Informació Jove i la inscripció al Cens de Serveis d'Informació Jove.

Centre de Dia

S'acorda, per unanimitat, signar un conveni amb la Mancomunitat del Pla per tal que es faci càrrec de la prestació d'aquest servei de Centre de Dia.

Estudi Detall

Per 6 vots a favor (PP) i 5 en contra (PSM-PSOE) s'acorda aprovar definitivament l'Estudi de Detall presentat per "Novabini, SL" en relació a la unitat d'execució UE 1 de Montuïri, per a la construcció de dos naus d'ús indeterminat, ratificant l'acord adoptat per Comissió de Govern de data 13 de gener de 2000.

Batle del dia d'es Puig

Per unanimitat s'acorda designar Batle del Dia del Puig de l'any 2000 a Llorenç Bauzá Mas, pel servei que de-

senvolupa en benefici del poble de Montuïri.

Operació de crèdit

Per 6 vots a favor (PP) i 5 en contra (PSM-PSOE) s'acorda modificar el termini de carència dels préstecs que l'Ajuntament de Montuïri té concertats amb diferents entitats bancàries, ampliant aquest termini per vuit trimestres més a cada un. I iniciar la tramitació per a la concessió de dues operacions de crèdit per import de 35.000.000 ptes. cada una per obtenir el finançament per a les inversions per a l'any 2000, corresponents al Pla Mirall (part pendent del 2000) i sol·licituds d'inversions al POS 2000-2003 del Consell Insular de Mallorca.

Pressupost 2000

S'acorda, per 6 vots a favor (PP) i 5 en contra (PSM-PSOE), aprovar el pressupost d'ingressos i despeses per a l'any 2000 per un import de 304.100.000 ptes.

Precs i preguntes

(Del PSM-PSOE)

Ginard: 1) Prega que els criteris de normalització lingüística siguin iguals per a tots, inclosos els informes tècnics unitaris (no usar l'article salat).

2) Demana un major esment en les instal·lacions esportives.

3) Requereix informació sobre la parcel·la 360, polígon 10, ja que s'han iniciat excavacions per a construcció sense haver-hi constància en el registre d'entrada d'obres. *R: S'enviaran municipals per controlar-ho.*

4) Què s'ha fet de la rampa del grans? *R: Es parlarà amb el rector i Vies i Obres.*

5) Està empadronat a l'Ajuntament el marit de la Secretària?

6) El tram del clavegueram del camí Pelut a la benzinera, entra dins Sa Corona? *R: Sí.*

7) Demana per escrit els motius de l'expulsió dels al·lots del Pes dels Porcs.

8) Prega crear una comissió informativa general i que els plenaris sien cada dos mesos.

9) Sol·licita aparcaments per a minusvàlids davant l'Ajuntament i que també hi tenguin accés la gent major en problemes físics o per caminar.

10) Com està el permís d'obres per a Son Manera? *R: Sí, en tenen.*

11) Per què no es va acudir a la subhasta de l'edifici de Can Xorri? *R: Es va invertir en el Pla Mirall.*

Nicolau: 1) Qui paga els desperfectes ocasionats als vehicles amb motiu de les obres del Pla Mirall? *R: L'empresa concessionària.*

Verger: 1) Es lamenta de la manera com ha romàs el carrer que va cap a S'Hostal, amb les faroles damunt l'asfalt.

Miralles: 1) Prega que donat l'elevat nombre d'immigrants es contracti un mediador. *R: Ja està en marxa des de la Mancomunitat.*

2) Demana igualtat d'oportunitats per a totes les associacions sense afany de lucre (en referència al local per a la de Gent Gran).

3) En vista de la necessitat de monitors dels cursos de natació, demana que s'adhereixin als de la Mancomunitat.

4) L'asfaltat de tots els carrers del poble no és real, ja que en queden sense asfaltar.

5) Segons el projecte d'enllumenat dels carrers, manquen faroles.

6) Demana que els extractes de les sessions plenàries als mitjans de comunicació sien objectius.

7) Sol·licita més cura en la concessió de permisos d'edificació d'habitatges a fora vila, perquè han de mantenir els seus serveis a les vivendes de sòl urbà.

8) Per què no s'han comunicat els preus dels contractes de lloguer al 31 de desembre de 1999, concretament el de l'edifici del camp de futbol? *R: No ha canviat, si bé es donarà compte al ple.*

9) En quina situació estan les NN SS. *R: Essent que s'han subsanat deficiències, s'espera que pròximament contesti el CIM.*

Mítings pre-electorals

No es féu palès el mateix interès per a les eleccions generals que per a les municipals, tant és així que el PP no organitzà cap míting electoral a Montuïri. El PSOE sí, un, dia 2, amb la intervenció d'Andreu Crespí i Ramon Socías; i el PSM també, un altre dia 10, en el qual parlaren Catalina Bover i Pere Sampol. Ambdós als baixos de l'Ajuntament, motiu pel qual l'assistència de públic no pogué ser molt nombrosa.

Carnaval

Es pot dir que el carnaval va començar a Montuïri el Dijous Llader, dia en què els infants de l'escola de maternal ja es disfressaren i feren bulla dins l'aula i pels graons. La mateixa cosa feren els alumnes de l'Escola Pública, amb molt d'interès i enginy a l'hora de les representacions; les quals, enguany varen discórrer a l'entorn dels 700 anys de la fundació de Montuïri. També l'Associació de Persones Majors organitzà un dinar a un restaurant el mateix dia amb nodrida assistència, amb algunes disfresses i música i ball a l'acabament. No hi mancà l'acostumada animació.

Educació vial

Aquest mes de març passat l'alumnat de 2n i 3r curs de primària va participar en una diada d'Educació Vial que tengué lloc en el pati de les escoles. Aquest és l'aspecte que presentava.

Així i disfressats d'aquesta manera aconseguiren col·locar el Dijous Llader davant el portal de l'església els infants que assisteixen a la guarderia de la Sala Mariana

Sa Rua

El Dissabte dia 4 a darrera hora de l'horabaixa començà com anys anteriors Sa Rua, a la qual s'hi inscrivieren un total de 155 persones entre individuals, les 9 comparses i les 3 carrosses. La desfílada discorregué precedida per la banda de música, també disfressada, i en arribar a plaça quasi tots feren una demostració de balls, jocs o altres agradoses manifestacions. Però la novetat d'enguany fou el correfoc, ja entrada de nit, en el transcurs del qual i per espai d'uns tres quarts d'hora la gent, a plaça, va poder gaudir d'un espectacle pirotècnic de tot color i molt divertit.

Nou establiment

Dia 6 de març es va obrir al públic un nou establiment: "Toñi, Tot a 100 i regals". Està instal·lat a la plaça Major número 13 (davall la Sala Mariana) i el regenta Antònia Molino Pradas.

Jornada electoral

El dia de les eleccions, diumenge dia 12, a Montuïri va discórrer sense cap casta d'incidents. La gent pogué anar tranquil·lament a votar. A la fi de la jornada es féu el recompte i guanyà per un bon marge el PP com a la majoria de pobles i ciutats d'arreu l'estat espanyol.

Robatori

Dia 19 fou robat el cotxe, un 4L, a

Gabriel Mayol "Matxó" pel magrebi Mohamet A. Però quan fou a la carretera, prop de Cas Carboner, va sofrir un accident a conseqüència del qual el lladre fou traslladat a l'hospital de Manacor. Però en ésser allà, als pocs moments es va sentir un poc millor i s'escapà. Així i tot la guàrdia civil als tres dies l'agafà i el detingué.

Programa Agrari

PAC 2000

 "la Caixa"

Cançons d'en Biel: Entre gloses i poemes

L'entorn familiar

Si volguéssim que les fites o eixos del nostre quefer diari —com si d'un camp imantat es tractàs— es marcassin profundament de manera clara, hauríem de parlar de: L'entorn social, la religió, la natura i l'entorn familiar. Això no vol dir que entre aquests quatre eixos fonamentals no hi hagi infinits punts que també meresquin sovint la nostra consideració, bé de pensament, bé de paraula o bé d'escriptura.

Quan ens anam a considerar l'escriptura i més concretament el material poètic, veim que un d'aquests eixos es queda

coix; és a dir, no té una relació, almanco numèrica, de composicions que el toquen a ell amb les que fan referència als altres tres. És concretament l'eix que podríem anomenar l'entorn familiar. Poques, molt poques composicions poètiques fan clara referència a aquest entorn, quan és ben segur, que està ben avinent sempre el nostre pensament i també a la nostra conversació.

Dins la poesia castellana més popular d'aquest segle que està per finir podríem parlar d'Antonio Machado i repassant la

seva obra tal volta allò de:

*"Mi infancia son recuerdos
de un patio de Sevilla..."*

ens arramba a l'esmentat entorn. Miguel Hernández, aquell crivell de terres d'Oriola, per on exhalava tot el drama d'una guerra que mai no havia d'haver existit, empresonat, canta al seu fill, que congria odis, cansat de xuclar les mames mastegades d'una mare que sols té ceba per menjar:

*"Con sangre de cebolla
se amamantaba..."*

Si ens arrambam a la nostra cultura veurem que passa el mateix. D'en Costa, per ventura el seu diminut però encantador poema "Dos sospirs" fou inspirat en qualcú proper a ell, si bé no hi ha constància. De na Maria Antònia Salvà podríem dir el mateix. Tal volta la "Nina d'uè" o bé la "Rústica padrina" també foren inspirades per qualcú proper. Un dels seus millors poemes "El Pi ver", sí comença fent referència clarament a aquest entorn familiar quan diu:

"A la terra dels avis i del pare..."

En Joan Alcover, l'insigne poeta ciutadà, passa fulla al seu drama familiar amb un trist sonet titulat "Desolació":

*"Jo som l'esqueix d'un arbre, espone-
rós ahir..."*

*"Mes branques, una a una, va rompre
la tempesta..."*

*"Cada ferida mostra la pèrdua d'una
branca..."*

El nostre Lluís Servera al seu primer llibret de poemes en dedica un a aquella gran senyora i millor mare que fou na Joana Maria d'Alcoraia, i posant-se en la pell d'un nin escriu:

*"Rialles i vida en les manetes
la maternal veu acaronant..."*

Com tota regla sol tenir la seva excepció, fa una sèrie d'anys i amb una dedicatòria que em demana que "les arrels de la terra ens porti a estimar-la", arribà a les meves mans un llibre de poemes d'en Jaume Santandreu, tot ell dedicat al seu pare. Aquest capellà —i quan dic capellà només vull dir gran i gros en la còrpora i en el fets— nascut a Manacor els anys més negres de la nostra història, si hagués estat engendrat segles enrera, ben segur que hagués fet rodar caps d'infidels al front d'una "Cruzada", hagués fet córrer costa través avall les verges indígenes del Machu-Pichu o hagués estat cremat sense pietat en mig de qualsevol plaça per l'anomenada "Santa

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Carl. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

LEE.

Champion U.S.A.

Willa

SOLIDO
Genuines

DIESEL
FOR RACING

Levi's

MANS

L'Almoina, 30

Tlf. 16 84 56

Porreres

Kappa

adidas

AVIA

CAT

Inquisició". Avui, sortosament, aixeca la flama de la solidaritat i fa de la seva ajuda als marginats la seva raó de ser personal i apostòlica. Tal volta davant "l'establishment", oficial de segle i segles, ell aixeca amb bram de veu i manotes d'apòstol, allò més vertader de la fe cristiana. Aquest capellà comença el seu llibre dient:

"Necessit conversar amb vos, mon pare..."

Ell mateix es defineix com camperol enclatat dins si mateix i sap fer ús d'aquestes meravelloses paraules per donar compte de l'embaràs de la mare:

"El principi és, un fill
només mareig de mare..."

a qui defineix com "la madona més bella i ben plantada" i també com "la dolça rossinyola que cantava".

Parla del seu adéu, de l'adéu del seu pare i en mig de la tristesa sap parlar de l'herència dient:

"Quan us anàreu
jo em vaig abrigar,
benaurada investidura,
amb la vostra camisa..."

Per definir el seu caràcter fa ús d'imatges que fan olor de terra roja i garriga:

"Mai no us vaig veure
parar cap llosa.
Mai no penjàreu a l'estaca
de la cuina, una escopeta".

Com veis hi ha qui d'un pare sap fer tot un motiu per omplir un llibre de poemes.

Fent un ràpid repàs als meus papers me n'adon que n'hi ha prou que fan referència al meu entorn familiar. No caldria fer un llibre amb ells, emperò s'hi conformen un bon grapat de gloses, poemes o cançons nascudes a l'ombra d'aquest eix fonamental dins la vida humana. Qualcun ja ha sortit a llum baix el cobri-cel de recordances. Avui he volgut recordar tot quan se sent davant el naixement d'un nét. Aquesta és la cançó que vaig escriure quan em vaig estrenar, ja fa catorze anys, com a padrí:

Cançó de bressol per a una néta

Poncella nascuda
en temps de fredor.
Són pètals que alenen
tes mans de minyó.
Tes ulls papallones
que l'alba revolten,
omplint l'estelada
de dolç tremolor.

Manyc de rialles,
joguina de tots.
Aplec de plorinyes
ton cos petitó.
Dolçura de mare
ja en portes llavor.

Que el món mai no pugui
trencar el teu candor.
Revolta per a sempre
damunt l'horitzó.
Que el teu cor bategui
tan sols per amor.

Poncella nascuda
en temps de fredor:
Què no donaria
per tornar infantó!

Biel Camps i Ferrer
Març 1986-2000

Dos infants de la guarderia, el dijous llarder

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Canvis tensió
Ampliacions i reformes
Instal·lacions en general
Aire condicionat (fred - calor)

Energia Solar
Fotovoltaica
Tèrmica
Alternadores

Son Picornell s/n - Montuïri - URGÈNCIES : 600 527 829

 971 644 096

El vi i la seva història

Des de les més antigues civilitzacions el vi ha acompanyat l'home, constituint un aliment i un element saludable sempre que el seu consum hagi estat moderat. Se li intuïen les seves propietats beneficioses per a la salut, però avui es coneixen de manera científica aquestes característiques amb l'ajuda, entre altres ciències auxiliars, de la química orgànica, la bioquímica i la microbiologia.

El vi és conegut des de fa uns 8000 anys abans de Crist, sorgint els primers ceps a la zona del Caucas. Sabem que cap a l'any 1000 abans de Crist els fenicis, procedents de Tiro, assoliren les costes espanyoles, travessaren l'estret de Gibraltar i fundaren Gades (Càdis), centre important per traficar amb els tartessos. Aleshores el vi es va convertir en signe de prestigi, relació social, indicador de poder.

Si exceptuam esporàdiques plantacions gregues o cartagineses, a la península ibèrica els vertaders introductors del vi foren els romans. No obstant, Ovidi desconfia dels vins d'Hispania, encara que a Frontus li agradàs el vi de Sagunt. Plini esmentà d'una manera elogiosa els vins de Lauro i de la Illes Balears, així com el nomenat "cocoloris" de la Bètica.

És el gadità Lucio Moderato Columela el qui es dedica minuciosament de la vinya i del vi de la Bètica en el seu tractat d'agricultura "De De

Rustica". Viu a Càdis fins als 20 anys i després se'n va a Roma, on coneix Sèneca i Quintilià, hispans com ell, arribant a ser tribú militar de Tarento.

A l'Edat Mitjana augmentaren les plantacions de vinya. En aquest temps el vi és considerat com un aliment del mateix tipus que el pa, i era millor beure vi que aigua, no sempre potable i portadora de la terrible pesta.

Pasteur, pare de la microbiologia, va dir del vi que era la més sana i higiènica de les begudes, que "alimenta, cura i alegra la vida".

El vi apareix a la conca mediterrània uns 2500 anys abans de Crist. Primer era una beguda de privilegiats, encoblat o aparellat sempre amb el bon viure.

Hesiodoro ens diu ja en la seva "Teogonia" que "Llivia tenia una cussa de caça civissenca anomenada Oinos, la qual va parir una branqueta de vinya en lloc de cans. La va enviar a sembrar a la terra i l'anà regant amb sang de lleó i xot, per despollar-la de la seva naturalesa salvatge, naixent d'ella el raïm d'on s'extreu el vi; amb el qual mitigam els nostres nervis, endurim els nostres ossos i obrim el nostre enteniment".

Ja Hipòcrates va afirmar: "El vi és cosa admirable i apropiada a l'home, tant en la malaltia com en la salut, si s'administra amb mesura, tenint en compte la constitució de cada ser".

L'Eclesiastès ens dona aquest sapiten-

Des que es coneixen els saludables efectes del vi, la vinya de cada dia és més ben cuidada

tíssim consell: "Donau vi al qui pateix tristesa".

Marañón afirmava: "Quantes hores d'optimisme devem a una copa de vi beguda a temps".

Sant Lluç en el seu Evangeli ens conta que s'emprava el vi per curar ferides.

L'escola mèdica de Salerno diu: "Durant les menjades he de beure vi moltes vegades, però poc cada vegada. Si en beure'n a la nit et féu mal, torna'n a beure el matí i et servirà de medicina".

El gran Cervantes en el gelós extremeny farà dir a un dels seus personatges: "El vi que es begut amb mesura, mai fou causa de cap mal".

L'arribada de l'islamisme fa témer el pitjor per a les vinyes andaluses, ja que, com és sabut, el Coran prohibeix el vi, però va poder més el costum de l'antigor que les creences religioses.

El vi, doncs, té un caràcter antisèptic pel seu contingut en alcohol etílic i inhibeix el creixement de certes espècies de Salmonella, Staphylococcus i Streptococcus. És un aliment, ja que serveix per a la normal nutrició humana. És un bo antidiarreic pel seu gran contingut de tanins, davalla el risc d'accidents cardiovasculars. Els seus efectes nocius, quasi sempre, són conseqüència del mal ús.

Els vins rosats contenen més arsènic que els negres, ja que el seu període de contacte amb la raïm i rapa és més llarg degut al procés d'elaboració.

Amb tot això hem desitjat fer un petit resum de la història i bondats del vi, ja que consideram que juntament amb l'aigua i la llet són les tres begudes fonamentals per al bon desenvolupament de la humanitat.

L'Apotecari

FLOR DE MURTA

Plantes • Flors • Pinsos

Accessoris per a animals

Productes maneniment piscines

(Servei a domicili)

Montuïri • C/ Palma, 163 • Tlf. 971 64 65 90 - 61 72 27

Antoni Ribas Moll

Administra la residència d'agroturisme Es Rafal

Mesurat amb les seves opinions, no es prodiga massa parlant en va. Et mira somrient a la cara esperant les preguntes per contestar-les detalladament. Diríem que es nota una certa experiència amb el tracte a les persones; la seva conversa és pausada. Dóna l'efecte que sap on va i què té entre mans.

Defensor i admirador de la natura com molts dels seus allotjats, sembla que ha trobat l'ocupació ideal per desenvolupar aquestes inquietuds. Se li observa una seguretat en ell mateix, no exempta de què les circumstàncies de la vida poden desbaratar la seva feina.

Li hem fet una referència al seu treball anterior i el canvi per l'actual ocupació.

– Sempre he procurat usar la intel·ligència amb els treballs o ocupacions per on he passat. Els meus treballs, la meua vida professional han estat de cara i al servei del poble. Durant 19 anys he ocupat càrrecs de responsabilitat dins la Cooperativa del Camp Mallorquí. Set anys a la Cooperativa de Montuiri i dotze anys a Palma i Consell –ens diu Antoni Ribas Moll al temps que encén un cigarret–

Afegirem, per part nostra, que els tres darrers anys, estant a l'esmentada Cooperativa ocupà el càrrec de Director General. Coneixia i coneix la problemàtica del camp i estava al dia de la situació dels mercats. Tenia experiència.

En aquestes circumstàncies i ja casat vivia a Can Picafort quan cessà a la feina de la què hem parlat.

Amb els fills molt nins encara i essent que l'ambient d'aquesta localitat no l'entusiasmava massa per a aquests, el matrimoni decidí abandonar Can Picafort i obrir-se un nou camí dins la vida. Es decidiren per l'agroturisme i s'instal·laren dins el terme del nostre poble, concretament als Rafals.

El nostre interlocutor nasqué a Montuiri el 12 de maig de 1955. Té dues germanes majors que ell: Antònia i Catalina. Estudià el batxiller fins aprovar el COU. Dins els seus coneixements laborals disposa de dos màsters de direcció d'empreses. Es casà el 1982 amb

Maria Moragues Moragues. El matrimoni té dos fills: Pau i Maria de 14 i 11 anys respectivament.

Li preguntam si tenia experiència en l'hoteleria abans d'obrir la residència d'Es Rafal.

– No –ens diu–, aquest treball era nou per a nosaltres. He de fer notar que la nostra residència agroturística no funciona exactament igual que els hotels que veim a Mallorca a la vorera de la mar o altres indrets, ni rep tampoc el mateix tipus de turistes.

– Quina és la diferència dels hotels que tots els mallorquins coneixem, almanco per defora, i les residències d'agroturisme?

Semblava que en Toni esperava la pregunta.

– Abans exposaré d'un mode breu uns quants detalls que són vitals per comprendre-ho millor. Resulta que per llei pot haver-hi tres classes de residències de cara a l'agroturisme: Primera: L'hotel rural, que vol o pot ésser un hotel de luxe en el camp. Segona: Havent-hi dins un poble una casa amb unes característiques determinades, que tenguí un caràcter mallorquí accentuat, per exemple, o una altra peculiaritat notable, emprar-lo per rebre visitants i allotjar-los. Tercera: Una explotació agrària on el mateix

temps que es cultiva el camp allotja visitants. Nosaltres optàrem per aquesta darrera classe d'agroturisme.

– Quin temps fa que allotja visitants Es Rafal?

En Toni s'ha llevat el cigarret de la boca i se l'està mirant el temps que li toma la cendra.

– La idea –ens diu– començarem a posar-la en pràctica el 1995. L'arranjament de papers per autoritzacions i similars, a més de la remodelació de la finca (les cases) costà temps i doblers. Després has de cercar els clients... Molta feina. A mitjans de l'any 1997 obrírem el local i iniciàrem l'activitat.

– A quina època de l'any us visiten els vostres allotjats?

– Solen venir a la primavera i a la tardor. Els nostres clients són molt diferents dels que vénen per anar a la platja.

(Continua a la pàgina següent)

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació
Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut,
Groupama, L'Aliança Novomèdic...

Es Rafal, una zona a prop, generalment desconeguda

(Ve de la pàgina anterior)

No vol dir que no hi vagin, però allò que cerquen és el que trobaren els primers turistes que descobriren Mallorca.

– Com els descriuries? Com són?

– Són persones d'alt nivell cultural. Professors d'universitat, arquitectes, metges... També gent jove, parelles que, com els que he anomenat, estimen el camp i el seu silenci. Tots són admiradors i entusiastes de la natura; volen cales verges; conèixer, com he dit abans, la Mallorca autèntica; gent sumament respectuosa. Un deu per cent d'ells, més o manco, parlen el castellà.

– D'on procedeixen generalment?

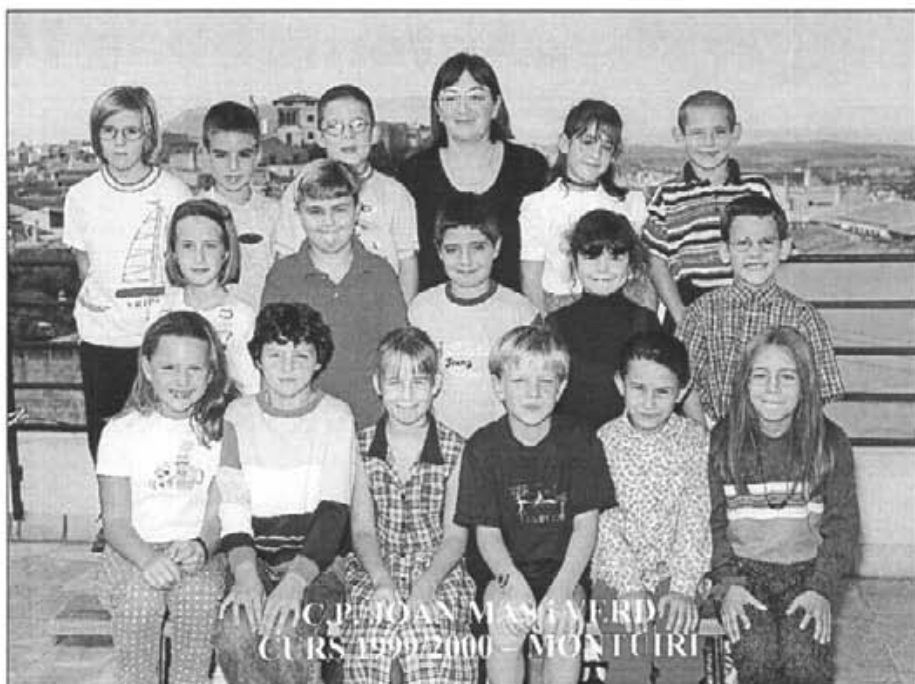
– Quasi tots d'Alemanya i Àustria.

– Vol dir que en l'estiu habitualment no teniu clients?

– Et diré... Sempre tenim algun client en aquesta estació de l'any, especialment espanyols. I dit sia de pas, del mateix nivell cultural que els alemanys.

– Què els atreu del pla de Mallorca a més del què has dit abans?

– Als nostres clients els atreu els talaïots o qualssevol restes megalítics; els monestirs antics, les esglésies dels pobles del centre de l'illa... tot el què no han posat perquè ho vegin. O sia: tot quant s'ha conservat des de fa centenars d'anys i que construïren i cuidaren els nostres avantpassats. Aprecien la claredat, la llum de la nostra illa i la valoren tant que volen fruitir d'ella dins el silenci

Els alumnes de 2n curs de les Escoles. La tutora és Mª Elena Calafat Cañameras

que encara destrien al nostre camp.

– On es troba l'indret que està més desenvolupat l'agroturisme?

– Especialment a França i al centre d'Itàlia. Dins Espanya és molt conegut Astúries i el País Basc, ja que foren els primers al nostre país que l'implantaren. Després s'ha anat expandint per Catalunya, Andalusia... per tot.

– Existeix dins el nostre terme algun altre establiment similar?

– Son Bages, crec que regit per un senyor alemany, i sembla, no ho vull assegurar, que en el Puig Moltó també volen fer el mateix.

– Quin temps dura habitualment l'estada dels clients i com saben que existeix Es Rafal?

– Vénen per a una estada d'una o dues setmanes. En quant a la segona pregunta, estam en contacte amb agències de viatge. El 90% dels nostres clients vénen a través d'elles.

– Dins quina edat oscil·len els vostres allotjats?

– Calculam que un 30% són persones a punt de jubilar-se. L'altre 70% és gent de tota edat, destacant-se els joves ecologistes.

– La seva activitat quan són aquí?

– Tots vénen amb cotxes de lloguer que els proporciona l'agència. Alguns duen bicicleta, però també cotxe. De dia surten amb cotxe o bicicleta a altres indrets de l'illa. També se'ls pot veure pel nostre poble.

– Què els crida l'atenció del nostre poble?

– Especialment l'església.

– La impressió que se'n duen del pla de Mallorca?

– No queden defraudats. Es troben molt bé dins el nostre camp, que no coneixien. Romanen agradablement impressionats pel seu silenci i la remor del vent quan frega els pins i els altres arbres i sembrats. Són, com he dit abans, uns enamorats de la natura.

– Quants de clients podeu allotjar?

Super Montuïri Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Panaderia

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

La professora de 1r curs de les Escoles, M.ª Neus Rotger Sastre, amb els alumnes

– Dotze. Són sis habitacions confortables, amb llit doble, calefacció i cambra de bany per cada una d'elles. A aquests detalls els hem cuidat al màxim. Altres establiments d'aquest tipus han fracassat per no tenir el confort suficient. Els clients que vénen estan acostumats a un benestar que aquí no ha de faltar.

En aquest moment el nostre interlocutor, com que estam parlant de les instal·lacions, ens fa visitar les diferents habitacions de què disposa l'hostatge.

Així és. Les habitacions són molt netes, lluminoses, ben moblades amb llit doble, calefacció i bany cada una, com havia assenyalat en Toni. Molt acollidores. A la part posterior que mira cap a Sabor, la vista és esplèndida. Les finestres de tres habitacions hi miren. Una piscina d'aigua blava i transparent està a una terrassa, als nostres peus. Les altres tres habitacions miren al nostre poble i enfront de les garrigues dels Rafals. Una ampla terrassa al costat dona a la verdor del camp, al nostre poble i allargant una mirada en ample panoràmica quasi fins a Algaida. Això en quan al primer pis. A la planta baixa, dues cotxeries davant un ample espai amb jardins on hi poden rodar els cotxes còmodament. En front, a l'arribada, la recepció, ampla, moblada amb gust. A l'esquerra, el menjador espaiós i clar. Dona ganes de quedar-s'hi.

Tornam reprendre la conversa.

– Quants sou que duis l'establiment?

– Només la meua dona i jo. S'ha de tenir present que una de les condicions que s'exigeix a aquest tipus d'instal·lacions és que els qui reben els visitants també s'han de cuidar de la terra. Compaginar les dues activitats. Fins i tot, com hauràs vist, tenim una petita guarda d'ovelles, hortalisses, fruitals i tot quan és necessari per proveir-nos nosaltres mateixos del que puguem. Els nostres allotjats ens ho agraeixen; és el que volen.

– Si ens ho permetes et farem unes preguntes de tipus personal. Quines aficions tens?

En Toni dubta un moment.

– No sé com t'ho he de dir... Una afició forta que excel·lesqui, no la tenc. M'agrada el cinema, el teatre, la literatura, viatjar... i m'atreuen les cultures antigues com l'egípcia, la grega... Però allò que més m'atreu és l'ecologia, la natura, el camp, sense altres pretensions. Lament profundament la deterioració del camp mallorquí i els seus costums. Desitjaria que es pogués viure al camp i poder viure d'ell sempre i harmònicament amb el que et rodeja. Són tantes coses que desapareixen i no hem sabut o no sabem avaluar.

Hem quedat un moment en silenci, segur que els dos pensant igual.

– Un personatge que admires dins la història de la humanitat?

– No hi importa cercar molt dins els segles passats: en Gandhi. Però també aquestes persones, herois senzills que han conviscut o estan encara amb nosaltres: la mare Teresa de Calcuta, Vicenç Ferrer, persones anònimes admirables.

Ens acomiadam. El sol esmorteït i cansat es vol amagar besant la serra; els seus darrers resplendors es reflecten damunt les garrigues dels Rafals. La pau i el silenci ens envolten. Una guarda d'ovelles picaroleja tènueament prop, al temps que espipella l'herba. Un aïret suau fa tremolar el fullatge dels arbres. El dia ens diu adéu. Aquesta pau, aquest silenci que cerquen els nostres visitants, nosaltres el tenim aquí, al nostre abast, i no sabem apreciar-lo.

M. Martorell Arbona

Restaurant
Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

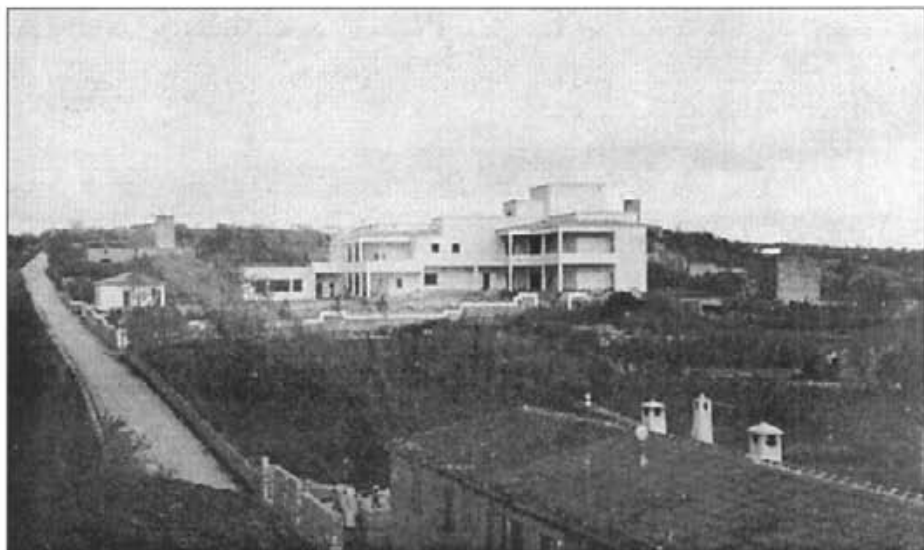
Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971.64.65.04 - 971.64.40.66
07230 MONTUÏRI

La política a Montuïri des dels primers anys del segle XX fins al començament de la guerra civil

Durant el primer quart del segle XX a Montuïri la política es caracteritzà per la vigència del sistema d'alternança en el poder dels dos partits de torn, el conservador i el liberal. Destacà el batle liberal Joan Ferrando Obrador (1906-07, 1909-15, 1920-22 i 1930-31) i el conservador Joan Aloy Miralles (1901-04, 1905, 1916-17 i 1920-22). Les tensions i rivalitat entre els seguidors d'ambdós partits arribaren a produir en el municipi fets com l'escissió de la Banda de Música de Montuïri. Els conservadors crearen la banda anomenada del Cel i el liberals, la de l'Infern.

Entre 1908 i 1909 es publicaren dos fulls, un pro-conservador, redactat pel prevere Gaspar Cerdà "vicari des Puig" i l'altre pro-liberal, suposadament escrit pel metge Miquel Ferrando Obrador, els quals varen mantenir una viva polèmica.

Els propietaris agrícoles i els petits propietaris i empresaris es varen agrupar en diverses associacions conservadores i catòliques. Al final del segle XIX i al començament del XX, malgrat que el domini polític estigués a les mans de la dreta tradicional, s'hi començà a organitzar el republicanisme. El juliol de 1898 es constituí un comitè de la Unió Republicana. El febrer de 1919, els simpatitzants i militants de Montuïri, amb altres de Palma, Manacor, Campos,

La nova escola pública el dia de la inauguració: 24 febrer 1935

Capdepera, Esporles, Lluçmajor, Pollença i Sóller, participaren a la reorganització insular del Partit Republicà Federal. El 1919, hi havia un delegació del sindicat de picapedrers de Mallorca. Durant la dictadura de Primo de Rivera (1923-30), foren batles Pablo Simeón de la Paz (1923-28) i Jaume Alcover Noguera (1928-30). S'hi varen realitzar algunes reformes urbanístiques i s'arreglaren uns quants camins de fora vila. També es comprà un solar per a la construcció d'una escola graduada, que es començà a construir durant la segona re-

pública. Es va constituir un comitè local de la Unió Patriòtica, que era presidit pel metge Macià Munar Duran. En el míting de la candidatura del Front Únic Antimonàrquic, que es féu el 29 de març de 1931 al teatre Balear, va assistir-hi una representació de diversos pobles de Mallorca, entre els quals hi havia Montuïri. A les eleccions municipal de 1931 foren elegits set regidors republicans, dos de conservadors i un de liberal. En proclamar-se la II República (1931-36) fou nomenat batle Joan Mas Verd "Collet". A les eleccions generals de juny de 1931, la coalició republicano-socialista va obtenir el 54'8% dels vots, el republicans de centre, el 25'2% i la dreta republicana, el 14'2%. Els candidats més votats foren Gabriel Alomar amb 487 vots, seguit d'Alexandre Jaume amb 484 i de Francesc Julià amb 353.

Les primeres iniciatives de l'Ajuntament republicà foren les obres del cementiri i el procés de secularització de l'ensenyament. El 1932 el batle Joan Mas convocà un referèndum sobre la construcció d'una nova escola pública. El poble donà majoritàriament suport a la iniciativa del batle. El 1933, a les eleccions generals de novembre, la coalició centre-dreta aconseguí el 64'7% dels vots, la republicano-socialista, el 16'9% i el partit radical, el 18'3%. Els candidats més votats foren Joan March amb 854 vots, seguit de Pere Matutes amb 849. Aquell

Taller mecànic
Planxa i pintura
Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf. 64 61 84 • Montuïri

mateix any es va fundar la societat El Treball, que estava afiliada a la Unió General de Treballadors i tenia (1933) devers 40 socis. Els militants d'Esquerra

Republicana Balear es reuniren en el local de la Societat Republicana, que estava sobre el cafè de Can Xoroi.

A partir de 1935 les tensions polítiques i socials augmentaren i durant la campanya electoral de les eleccions generals de febrer de 1936 es varen intensificar. En aquests comicis es confirmà el predomini de la dreta, que obtingué 4.650 vots (58'9%) mentre que la candidatura del Front Popular n'aconseguí 3.239 (41'1%).

Fou pel febrer de 1936 quan s'organitzà la falange local que féu les primeres reunions al cafè de Can Tomeu des Forn. A l'abril següent va dimitir el batlle Joan Mas i Verd i fou nomenada una Comissió Gestora presidida per Gaspar Mesquida, d'Esquerra Republicana

Balear. Els falangistes aconseguiren una certa impunitat i el suport de part del clergat local. Es realitzaren diverses reunions clandestines a la rectoria i es provocaren alguns incidents, com la destrucció del rètol de la plaça de la República (Major) i una pintada a la façana de l'Ajuntament.

Arran de l'inici de la guerra civil, el 19 de juliol arribà a Montuïri un camió d'homes armats. L'endemà els falangistes locals varen prendre la Casa de la Vila. El governador civil nomenà una comissió gestora al capdavant de la qual estava Pere Arbona Ginard.

Nota.- Dades extretes en gran part de la Gran Enciclopèdia de Mallorca publicada per Brisa.

Closa

Dedicada a Joan Miralles, brusquer de les races mallorquines

Vaja un pollí repolit mos ha tengut na "Civina", essent com és tant petit, fins a sa coa du escrit que és de raça mallorquina.

Va néixer dins el gener, quan el fred guanya en el sol; és un nou montuïrer anomenat "Cossier" i engendrat p'en Picarol.

(Sa coneix que es carruatge amb en Menut 'rossegat el deixa ben entrenat per fer allò que és obligat si vol perllongar el llinatge).

Biel de Sabor

R E S T E C
HIPOTECARI
"SA NOSTRA"

Elegir bé és important...

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Miquel Ribas Rubí "Pofanc"

Capellà pacífic i pacificador, fou molts d'anys rector de Binissalem

Va néixer a Montuïri el 6 de maig de 1871. Era fill d'Honorat Ribas Miralles i de Joana Maria Rubí Pocoví. Era el tercer de quatre germans: el major, l'amo en Norat "Pofanc" —que des dels 14 fins als 84 anys fou obrer de Sant Antoni—, Rafel, que morí a Sineu als 11 anys mentre estudiava la carrera sacerdotal, Miquel, el sacerdot i Joana Aina, que morí molt jove.

Era nebot, per part de mare, de Rafel I. Rubí Pocoví, Rector de Manacor i del P. Miquel Rubí Pocoví, Missioner de Sant Vicenç de Paül. Altres avantpassats sacerdots: el P. Benet (nat Bartomeu) Pocoví Mascaró, dominic exclaustat, el P. Bartomeu Mascaró Ribas, dominic, i el P. Francesc Pocoví Gallard, franciscà.

Començà els estudis en el seminari de Mallorca el curs 1886-87. Fou ordenat sacerdot pel Bisbe Cervera el 21 de març de 1896. En aquell temps era normal rebre l'ordenació sacerdotal abans d'acabar la carrera.

L'1 d'octubre el bisbe Campins el nomenà vicari "in capite" de Cas Concos.

Del dia 11 de gener de 1904 fins al 25 de setembre de 1917 va esser vicari de Montuïri.

Un dels fets més rellevants mentre fou vicari del nostre poble fou la peregrinació de la parròquia de Manacor al Santuari de la Bona Pau el dia 9 d'octubre de 1904, que organitzà amb el seu tio, el rector de Manacor. Vingueren 569 carros i més de 3.000 pelegrins.

Va fundar i fou director de les "Filles de Maria", una associació molt activa. Aquestes tenien comunió general cada tercer diumenge, resaven el rosari dins la capella de la Puríssima, feien exercicis espirituals cada dos anys, acompanyaven el Santíssim si una associada era viaticada; si moria, l'acompanyaven fins al cementiri i anaven al funeral,...

Els qui conegueren don Miquel durant aquesta anys ja són pocs i coincideixen amb el mateix comentari: "era molt bon home".

El bisbe Domènech el nomenà Regent de Sant Joan el 25 de setembre de 1917 i fa ver l'entrada el primer d'octubre. Tenia 46 anys.

La situació en què es trobava Sant

Joan era molt difícil: poc temps abans el poble s'havia avalotat contra el rector Niell amb sonada de corns i picarols perquè, per causa seva, els vicaris Francesc Mas i Ramon Gayà, naturals de St. Joan, sacerdots molt apreciats, havien estat nomenats vicaris de Moscarí i de Son Servera, respectivament. El rector no tingué més remei que fugir d'amagat i retirar-se al seu poble, Sineu.

Per aquest motiu a don Miquel li costà acceptar el nomenament de regent, però ho va fer gràcies als consells i als ànims del seu oncle, el rector de Manacor.

Per començar es va dedicar amb totes les seves forces a asserenar la situació i a restablir les bones relacions amb tots els feligresos. Una de les primeres decisions que va prendre i que degué caure molt bé als santjoaners fou la d'oferir la predicació de la Quaresma de 1918 als dos antics vicaris. El bisbe també va comprendre que la mesura d'allunyar-los era injustificada i prest va rectificar i els tornà destinar a Sant Joan.

La regència de Mn. Miquel Ribas només durà tres anys, però la seva acció fou molt eficaç, tant en el camp pastoral com en el de les obres materials: col·locà imatges noves, en restaurà d'altres,

va adquirir una casa per rectoria, fundà una associació pels nins de catequesi...

L'any 1920 obtingué per oposicions la rectoria de Binissalem on féu l'entrada el 12 de desembre del mateix any.

També hi trobà problemes molt greus: A causa d'un robatori comès a l'església i del qual l'escolà fou acusat i endut al jutjat d'Inca, el poble es posà contra el rector. En vista de la situació, aquest va haver de deixar Binissalem. Segons afirma l'historiador del poble, feia falta un "pacifista" per calmar els ànims i aquest va esser el nou rector.

Consultats alguns vells que el tractaren a Binissalem i un dels seus vicaris, ens han comentat com era don Miquel: era un capellà del seu temps, preocupat per unir el poble amb Déu. A les hores de culte sempre era a l'església. Passava molt de temps dins el confessional. Els seus sermons dominicals eren senzills, eloqüents i edificants. Personalment ensenyava la doctrina cristiana als nins (els qui ara ja són padrins el recorden passejant-se dins l'església i acostant-se a tots els grups). Va fundar amb les dones d'Acció Catòlica una escola nocturna en la qual ell prengué part activa. Va dirigir personalment, fins que la salut li ho permeté, les associacions del Cor de Jesús, Mares Cristianes i Filles de la Puríssima. Posava molt d'esment a les Missions populars, a la predicació quaresmal, a la de les novenes i dels torns de quaranta hores (6 cada any) i a altres celebracions. Dedicava molt de temps a visitar malalts. Sempre podien trobar-lo, perquè mai sortia de la rectoria sense dir on anava.

Treballà per aconseguir la unitat entre tots els capellans. Els vicaris el tenien per un vertader pare i mestre forjador de capellans joves. El seu treball no va ser sempre fàcil, trobà dificultats. Una d'elles —eren altres temps—, l'escàndol que provocà la secularització d'un dels seus capellans devers l'any 1930, que va deixar el poble moralment enfonsat. Una altra, la diversió que els joves cercaven a Palma. Per evitar-ho, el rector i vicaris formaren equips de futbol i organitzaren comèdies. Prest el mal es va acabar.

Del capítol d'obres materials només tenim relació de les realitzades fins a

l'any 1925: els retaules de la Puríssima (1920) i el de St. Francesc Xavier (1922); 28 bancs amb respall (abans en tota l'església només n'hi havia 6) (1924), el rellotge de l'església i una imatge de Sta. Teresa del Nin Jesús (1925).

Com a persona i capellà es va guanyar les simpaties, el respecte i l'afecte dels feligresos. Sense esser persona excessivament parladora, el seu tracte personal era agradable, prova d'això és que els infants se li acostaven.

Les festes que el poble li dedicà amb motiu de les noces d'or sacerdotals i nocces d'argent com a rector (del 12 al 19 de maig de 1946) varen esser una veritable manifestació de l'estima dels feligresos: després d'una setmana de renovació parroquial, es dedicà el diumenge a homenajar-lo amb solemníssima festa religiosa i popular. Amb tal motiu l'Ajuntament li dedicà un carrer.

Veient que la seva salut estava molt deteriorada, el seu nebot, Honorat Ribas, li aconsellà que demanàs la jubilació.

L'acta del ple de l'Ajuntament de Binissalem, resposta al comunicat de la jubilació i del nomenament del nou regent, reflecteix els sentiments de gratitud al seu benvolgut i estimat rector que "amb el seu treball intens ha sobrepassat amb escreix el compliment de les seves obligacions i ha servit de manera tan excel·lent el poble", recalca després que "la seva norma de vida, meta i obsessió ha estat sempre consagrar-se amb total dedicació a la seva missió amb vocació d'apòstol".

Es retirà a Montuïri a principis d'octubre de 1949. Els primers anys anava cada dia a l'església per celebrar la missa de les 7'30 del matí a l'altar de la capella del Cor de Jesús, fins que el 19 d'octubre de 1957, per motius de salut, obtingué el permís per dir-la a ca seva.

Feel als seus principis, ja no tornà a Binissalem, a pesar que Mn. Blai Darder, regent, el va convidar amb motiu de la benedicció i col·locació de la primera pedra de la nova rectoria. Delegà el seu nebot sacerdot.

Morí a Montuïri als 89 anys d'edat i 64 de sacerdot, el dia 12 de desembre de 1960, coincidint la seva mort amb el dia en què es complien quaranta anys de la l'entrada solemne com a rector de Binissalem.

Bartomeu Moll

Carta oberta

Als socis i sòcies de Gent Gran de Montuïri

Una vegada més volem agrair l'assistència de tants de socis i sòcies als dinars de companyonia que vam organitzar el passat 20 de febrer.

També volem aprofitar l'ocasió per dir-vos que és la nostra voluntat que tot hom conegui l'estat de comptes així com les activitats que programam per gaudir plegats durant el nostre temps lliure.

És cert que aniria millor informar amb més detall, cobrar les quotes de forma informatitzada,... però ens és més còmode fer-ho com ho hem fet fins ara: informar-vos celebrant un dinar i cobrar les quotes fent una visita a ca vostra.

Ara, en aquests moments ja som molts els socis i heu de saber que és molt important la vostra col·laboració per organitzar activitats i perquè ens doneu les vostres opinions per millorar el funcionament de la nostra associació.

El que desitjam és contribuir a formar una associació en la qual tots ens

donem la mà, on totes les idees i bones intencions de la gent hi trobin un lloc i on també tot allò que es sàpiga fer —des d'emplenar papers oficials a escriure una acta a una reunió— es pugui aportar, amb l'objectiu d'anar caminant cap a una associació ben organitzada i amb molta participació per part de tots els socis i sòcies.

Directiva Associació Gent Gran

Assistents al dinar dels quintos i quintes nascuts el 1930

música bar

Ca Na Poeta

Carrer Major núm. 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

LES ORDENANCES MUNICIPALS DE 1887 - I

Un document històric digne de ser reflexionat

Encara que sols sia per curiositat i per tractar-se d'un document històric, volem transcriure —traduït a la nostra llengua— el contingut de les Ordenances Municipals que el Consistori de Montuïri de 1887 va decidir posar en pràctica. Tal vegada qualcú trobi inadequada la seva publicació, però creim que satisfarà molts dels nostres lectors. Consta de 105 articles i 3 disposicions transitòries, els quals iniciem aquest mes i continuarem mesos successius.

AJUNTAMENT DE MONTUÏRI ANY 1887

L'Ajuntament d'aquesta vila a la sessió del dia 1r de juliol de 1887 en virtut de les atribucions que indica l'article 74 de la Llei municipal vigent, va acordar aprovar les següents ordenances municipals de policia urbana i rural que seran obligatòries en aquest districte des del dia 1r del mes d'agost d'aquest any, prèvia aprovació del M.I. Sr. Governador de la Província.

ORDENANCES MUNICIPALS TÍTOL PRIMER POLICIA URBANA

Article 1r. Tota persona de qualsevol edat i sexe que amb crits, paraules indecoroses, amenaces, pedrades o d'una altra manera incomodin el veïnatge o pertorbin el repòs públic, serà castigat amb la multa d'1 a 5 pessetes, segons la gravetat de la falta.

Art. 2n. No podrà tenir lloc cap classe de diversió pública sense previ permís de l'Autoritat que requereix perquè es puguin celebrar diversions públiques, sota la multa de 5 pessetes.

Art. 3r. Els espectacles públics estan sota la vigilància de l'Autoritat. L'empresa o el qui els donàs haurà d'anunciar públicament la classe de funció, el local i l'hora en què començarà. Mancant alguns d'aquests requisits o no complint l'enunciat incorrerà en la multa de 5 pessetes.

Art. 4t. Després de mitja nit no es permet en cases particulars i casinos, música o altre gènere de renous que pugui incomodar el veïnatge sense permís de l'Autoritat, incorrent els infractors en la multa de 5 pessetes.

Art. 5è. Es prohibeix tirar al carrer aigua, terra, fems o coses semblants, ni

netejar estores, robes ni altres objectes des dels balcons o finestres ni cremar palla a la via pública sota multa de 5 a 10 pessetes a més de quedar obligat l'infractor a llevar del carrer allò que hi hagués tirat.

Art. 6è. El qui en executar alguna obra o per altra causa tenguí necessitat de treure al carrer enderrocs o materials, prèviament haurà de donar avis a l'Autoritat perquè li indiqui el lloc o mode on haurà de col·locar-los. L'infractor incorrerà en la multa de 2 pessetes.

Art. 7è. Igualment i per als mateixos efectes que esmenta l'article anterior es necessita permís de l'Autoritat per arregar materials de la via pública. L'infractor incorrerà en la multa de 2 pessetes.

Art. 8è. Quan l'Autoritat reconegui que ha acabat la necessitat de col·locar a la via pública els materials que esmenta l'article anterior, ordenarà la seva retirada dins un breu termini, passat el qual es retiraran a costes del qui els hi hagués deixat allà.

Art. 9è. Sols mitjançant el propi permís es podran obrir sèquies en els carrers, places, passeigs i camins. El qui els obri previ aquest requisit tindrà obligació de tapar-los durant la nit, acaramellant les terres al seu voltant si la seva profunditat superàs el d'un metre, sota la multa de 2 pessetes.

Art. 10. Tota sèquia o munt de materials que es consentin a la via pública, el vespre haurà d'anar assenyalat i il·luminat per un fanal que s'haurà de col·locar en el paratge més convenient, sense que cap veí pugui resistir-se a que dit fanal se situï en la façana, tot sota multa de 2 pessetes.

Art. 11. Quan amb motiu d'una obra fos necessari impedir-se el trànsit de carros es posaran bastons grossos de cinc peus d'alt a l'entrada del carrer impedit.

Portada de l'opuscle que contenia les Ordenances Municipals de 1887

Si a més convé evitar el trànsit de bèsties es col·locaran dos garrots que formin creuer, i si la classe d'obra fes indispensable impedir el trànsit de les persones, es tancarà en carrer amb barrera o estacada. El mestre director de les obres que transgredís aquestes regles serà multat en 2 pessetes.

Art. 12. El qui faci obres en paratge que doni als carrers o places no deixarà cordes, escales ni altres ormejos que puguin servir per robar o cometre altres delictes, sota multa de 5 pessetes.

Art. 13. A les noves construccions d'edificis els propietaris se subjectaran respecte a alineacions, altures i rasants als plànols aprovats conforme a la legislació vigent en la matèria.

Art. 14. El propietari de la casa que es reedifica té obligació de reposar la voravia o l'empedrat del carrer corresponent al seu frontispici, sota multa de 2 pessetes.

Art. 15. Les dues primeres fileres de telles que existeixin a les volades o cornises de les teulades s'hauran d'assegurar amb mescla, de tal manera que no puguin fàcilment caure, sota multa de 2 pesse-

(Continuarà)

Dinar de noces d'or de la Cooperativa Agrícola

Digne homenatge als fundadors

Moment en què el president de la Cooperativa rebé la placa commemorativa. A la taula presidencial també hi havia Gabriel Roscar, Damià Aloy, Joan Mayol (Conseller d'Agricultura), Sion Nicolau, Pere Sampol (Vicepresident del Govern) i Gabriel Matas (Balte de Montuïri)

La Cooperativa Agrícola Montuïri, el passat 11 març al restaurant Cas Carboner tingué lloc el dinar anual de socis i que enguany ha tingut un significat especial pel fet de haver-se complert, el 22 desembre de l'any 1999, el 50è aniversari de la seva fundació.

Hi assistiren, el Conseller d'Agricultura, Joan Maiol, el vice-president i Conseller de Comerç, Pere Sampol, el director d'infraestructures agràries, Mateu Ginard, així com també el batle de Montuïri, Gabriel Matas i el regidor de festes, Antoni Nicolau.

Com a convidats d'honor hi havia en Damià Aloi Manera, secretari de la primera junta rectora i Gabriel Roscar Jaume, que fou vocal; els quals, juntament amb un grup de joves pagesos, fundaren l'any 1949 la Cooperativa. Hi havia d'assistir Rafel Bauçà Socies, primer president, el qual, per motius de salut, no li fou possible.

Una vegada haver dinat, el president de la Cooperativa, Miquel Mascaró, va dirigir unes paraules de salutació als assistents i seguidament, als citats convidats d'honor se'ls lliurà a cada un una placa commemorativa i d'agraïment pels passats serveis a la Cooperativa. Seguidament i fent un encertat parlament, en Miquel comparà la Cooperati-va com "un corredor de bicicletes que participa a una carrera llarga que es troba amb molts de contraris, i al llarg de la correguda es topa amb molts d'obs-

tacles; vent, fred, capamuntes, capavallades, mals camins i empenes dels rivals per treure'l de lloc.

Idò això és el que ha passat a la Cooperativa des que un grup de pagesos, aleshores joves, dels quals només tres són vius i dos d'ells han pogut i gaudir d'aquest bon dinar, ja hagueren de superar bastants esculls per poder invertir amb la

comercialització dels productes agraris; de no haver estat per la seva iniciativa, difícilment a Montuïri tendríem *Sa Cooperativa*. Per tant es mereixen aquest homenatge. *Rebeu, idò, l'amo en Damià i mestre Biel, el nostre més profund respecte i agraïment.*

Dirigint-se al socis digué que l'agricultura, tot i que vagi a capa caiguda, se segueix conreant, encara que la majoria ho faci quan ha acabat el jornal i els caps de setmana, però ara toca als joves seguir conreant i depèn d'ells que hi hagi Cooperativa per molts d'anys.

Tot seguit el Conseller digué que aquests són moments molt emocionants, particularment el retre homenatge a aquests que fa cinquanta anys i fent molta feina i superant no poques dificultats, marcaren un camí. Aquest s'ha seguit. Ara, tot i la baixa rendibilitat de l'agricultura, hem de continuar i lluitar per millorar el món rural. El govern ha pres el compromís de donar una mà als qui d'una manera o altra es dediquen a la pagesia.

Com a conseller de comerç, Pere Sampol va dir que "els pagesos necessiten vendre la carn, llet, formatge, ametlles, i altres produccions, ja que per a la comercialització les Cooperatives tenen una funció important, tota vegada que estan en contacte amb el productor. Però per vendre s'ha d'estar en relació i a prop del compradors i consumidors i produir qualitat i allò de més acceptació. A Mallorca

hi ha un gran consum de tota mena d'aliments, no produïm suficient per abastar el mercat. Ens han de dur productes de fora i tenim l'avantatge que pels productes agraris mallorquins hi un cert interès. Per aconseguir obrir millor mercat vos ajudarem. Ja hem fet i seguirem fent una campanya de promoció i propaganda dels productes autòctons amb l'anagrama **Producte Balear**. Creiem ha donat els seus fruits, es comença a notar una mica de millora amb les vendes, també mirarem d'aconseguir la denominació d'origen a fi que se sàpiga segur quins productes han estat collits aquí, ja sigui tomàtiga de ramellet, ametlles, fruites embotits..." El batle, després de felicitar la Cooperativa i donar l'enhorabona, animà a seguir endavant i es va oferir a ajudar i afegir estar satisfet de veure que des que va ésser el gerent ha anat a millor.

I essent que la mostra de bestiar i concurs d'ovelles del dia de la fira la ve organitzant la Cooperativa conjuntament amb l'Ajuntament, es va convidar als participants i es procedí al lliurament de trofeus. Aquest foren:

CLAUERS

1- Antoni Ribes Moll, des Rafal (que va ésser la novetat de la fira exposant un ase de dos mesos, fill d'una somera mallorquina que pastura pel Rafal).

2- Miquel Mascaró Amengual, a la fidelitat de no haver fallat cap any.

3- Gabriel Fullana Amengual, per la seva eficàcia i rapidesa.

4- Pere Mayol Gomila, per conservar la tradició dels pastors mallorquins pasturant ovelles de la nostra raça.

CLAUERS I RELLOTGES

5- Pere Miralles Munar, per ser el més femeller de la guarda.

6- Antoni Nicolau Alcover, perquè a la propera ens faci un bon xotet.

7- Antoni Alcover Jordà, per estar sempre al seu lloc.

8 - Joan Barceló Prohens, per l'aguant que té com a corredor de fons.

9 - Jaume Alcover Amengual, per conservar la raça mallorquina.

COPA

El trofeu pel als més joves de la pagesia montuïrera fou per a.

Monserrat Mascaró Amengual.

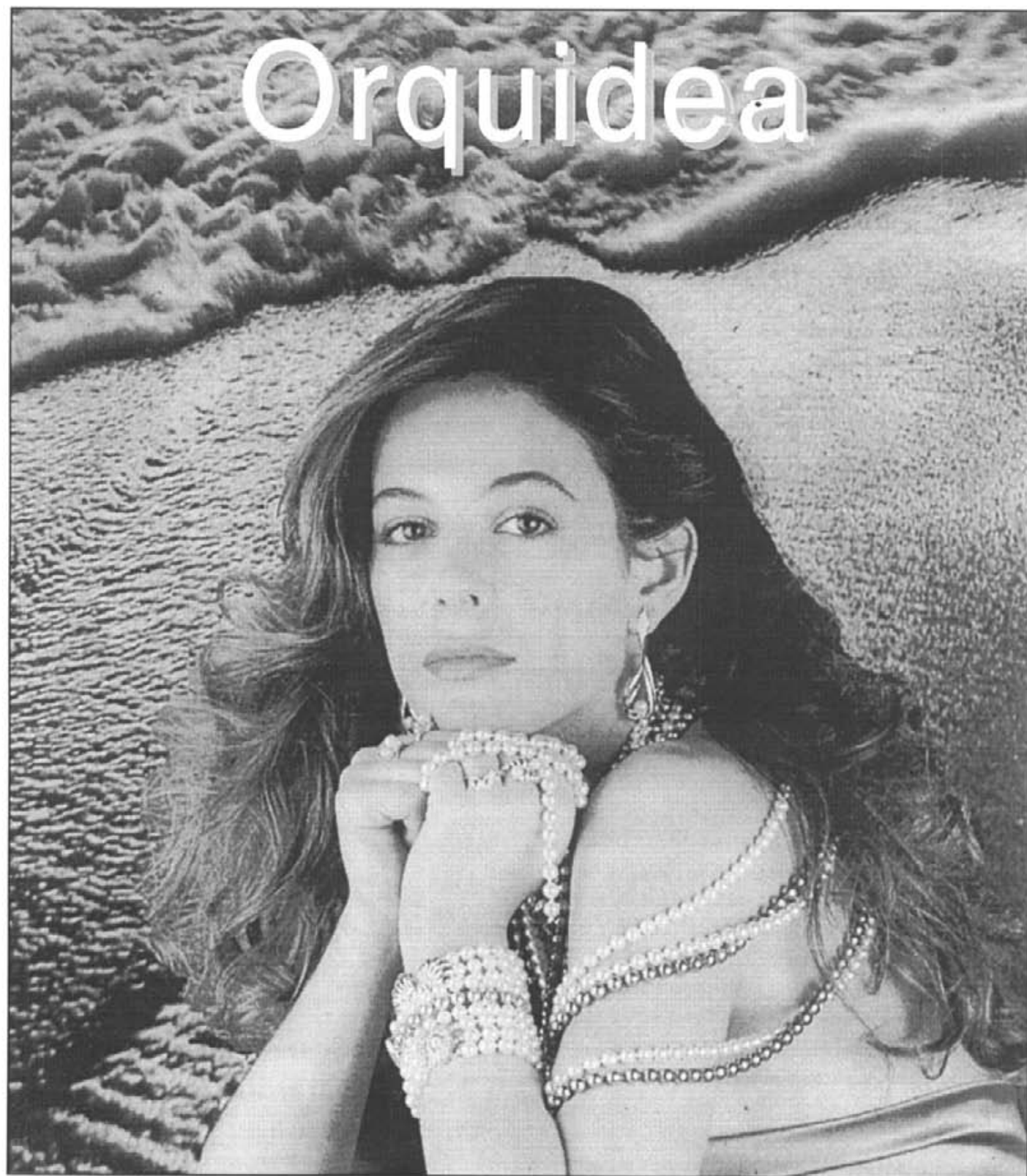
Miquel Bennassar Rossinyol.

Miquel Rigo Tous.

Tots els trofeus foren donats per "Sa Nostra".

Sion Nicolau

Orquidea

Perlas
Orquidea®

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

A plaça

*Corríem l'any 1947
(fa 53 anys) quan
aquests 7 joves a plaça,
just devora la rectoria i
davant la camiona, es
feren aquesta foto.
D'esquerra a dreta, ells
són: Biel Sastre (†),
Miquel Quelet, Joan
Costa (†) i ajupit,
Antoni Botet.
Elles, Margalida
Matarina, Francisca
Xamena
i Maria Serral*

Records d'infantesa

El 7^è Centenari de la Conquesta

Era el diumenge dia 29 de desembre de l'any 1929 que a Ciutat se celebrava la festa commemorativa dels 700 anys de la conquesta de Mallorca pel Rei Jaume I. Allà hi anàrem dos amics: Antoni Manera Gomila "de sa Costa" i el que firma. Aleshores tenia 14 anys i en Toni estava per complir els 13. El nostre propòsit era anar als punts millors per on havia de passar la desfilada i poder gaudir de l'espectacle.

Just després d'haver arribat ens dirigírem als punts per on havia de passar la desfilada, la qual estava integrada per comissions de l'Ajuntament de Palma i dels pobles de Mallorca.

De tots els consistoris hi havia

representacions pròpies, com també grups de folklore, balls regionals, carrosses i altres motius que es tenen en molta estima. Tant les representacions de Ciutat com les dels pobles eren meravelloses. Semblava que totes competien per esser la millor. La desfilada va durar molt de temps.

Montuïri hi va aportar els cossiers amb la dama, dimoni i flabioler que actuaren a la plaça de Cort i a altres llocs. També hi va assistir la banda de música dirigida per Pere Sampol. El nostre Ajuntament estava presidit pel batle, Jaume Alcover i el jutge municipal, Jaume Roca.

Un moment molt important d'aquesta desfilada fou quan les representacions

passaven davant l'estàtua del Rei en Jaume, a la plaça d'Espanya. El actes acabaren devers les dues de l'horabaixa. Llavors en Toni i jo decidírem d'anar a dinar i ho férem a una fonda situada a la punta que avui formen els carrers de Manacor i Foners. La nostra menjada va consistir en un plat d'arròs, un bistec, fruita i aigua. Tot inclòs ens va costar 1'40 pessetes a cada un. El capvespre anàrem a visitar un amic que teníem en comú: Antoni Arrom, qui aleshores vivia al carrer Villalonga. Estiguérem plegats una bona estona fins que, quan es féu hora, ens acomiadàrem i nosaltres dos tornàrem cap al camió que ens havia de retornar a la vila.

Venguérem satisfets de l'entusiasme i bellesa que vàrem gaudir durant aquella jornada.

Llorenç Bauzá Miralles

Joan Barceló Prohens, medalles de plata i bronze al campionat d'Espanya celebrat a Saragossa

Tomeu Andreu, insígnia d'or de la Federació Balear de Futbol

Joan Barceló Prohens ha assolit un excel·lent paper a les finals del campionat d'Espanya de pista coberta celebrades a Saragossa els dies 4 i 5 de març. En repre-

sentació de les Illes Balears, va aconseguir la medalla de plata en 800 metres i la de bronze a 400 metres, a la categoria veterans-55.

Un altre èxit montuïrer per afegir als que ell havia obtingut enguany i, també, al subcampionat de Mallorca de cross escolar de Marc Solier.

Enhorabona, Joan!.

Tomeu Andreu

La Federació Balear de Futbol va guardonar a títol pòstum Tomeu Andreu amb el lliurament de la insígnia d'or a la seva vídua, Maria Amengual Ferrer. L'acte va tenir lloc el 24 de març en el Casino de Mallorca, en el marc de la VI edició de la Festa del Futbol Balear organitzada per la FBF i el diari *Última Hora*.

És un reconeixement que, a més de valorar públicament la tasca de Tomeu Mianos en favor del futbol base, té una qualificació més gran pel fet de ser concedit per la màxima entitat esportiva d'aquest esport a les Illes Balears.

La vídua de Tomeu Andreu (a la dreta) juntament amb els altres homenajats

El Montuïri benjamí de futbol-7 escolar

RESULTATS DEL MES DE MARÇ

Els resultats registrats pels equips montuïrers durant el passat mes de març foren aquests:

FUTBOL

I Preferent

Soledat, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Ferrioler, 2
Casa Miss Jotul, 2 - Montuïri, 3
Montuïri, 6 - Port de Sóller, 0

III regional

Petra, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Can Pastilla, 1
Ha acabat el campionat. D'entre 10 equips, han quedat en el lloc cinquè.

Juvenils

Espanya, 4 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Murense, 2
Montuïri, 1 - Cardassar, 3

Cadets

At Escolar, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Peguera, 2
Son Servera, 5 - Montuïri, 2
Montuïri, 0 - S'Horta, 5

Infantils

Montuïri, 2 - Badia Cala Millor, 5
Santanyí, 2 - Montuïri, 1
Portocristo, 9 - Montuïri, 0

Alevins

Montuïri, 10 - At Andratx, 1
Son Ferrer, 13 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Cas Concos, 5

Benjamins futbol-7

Montuïri, 2 - Portocristo, 3
Artà, 5 - Montuïri, 4
Montuïri, 1 - Cardassar, 3
Margaritense, 1 - Montuïri, 4

Futbol-7 sènior

Ca Na Poeta, 5 - Es Raiguer, 2
Emaya 5 - Ca Na Poeta, 2
Ca Na Poeta, 4 - Boreal, 5
P. Puente, 11 - Ca Na Poeta, 3

BÀSQUET FEMENÍ

Sèniors

Campes, 58 - Montuïri, 50
Montuïri, 54 - Andratx, 33
Montuïri, 46 - Ses Salines, 24
C. Pollença, 59 - Montuïri, 44

Júnior

Han arribat al final de la fase regular.

D'entre 10 equips, s'han classificat en quarta posició, fet que permet disputar la fase d'ascens on hi participen els quatre primers (Joventut Mariana, MG Galmés de Sant Llorenç, Santa Maria i Montuïri)

Montuïri, 28 - Santa Maria, 27 (fase ascens)

Montuïri, 31 - MGG Sant Llorenç, 35 (fase ascens)

Cadets

Montuïri, 50 - Portocristo, 21

MGG Sant Llorenç, 50 - Montuïri, 51

Montuïri, 48 - Llosetina, 25

Infantils

Montuïri, 31 - Lluçmajor, 44

Montuïri, 36 - Alcúdia, 28

J. Mariana Sòller, 49 - Montuïri, 50

Minibàsquet

Montuïri, 15 - C. Pollença, 31

Lluçmajor, 28 - Montuïri, 29

Montuïri, 26 - Camy, 33

Campos, 57 - Montuïri, 7

BÀSQUET ESCOLAR

Benjamins

Montuïri, 28 - Porreres, 8

Petra, 6 - Montuïri, 22

Biel Gomila

Classificacions finals

Futbol - 3ª Regional

At. S. Gotleu	18	16	1	1	82	19	49
Pilares	18	14	2	2	65	22	44
Petra	18	12	0	6	50	26	36
Felanitx	18	12	0	6	46	27	36
Montuïri	18	10	1	7	39	29	31
Alqueria	18	6	2	10	41	62	20
Villafanca	18	5	3	10	32	43	18
Son Oliva	18	5	2	11	44	47	17
Can Pastilla	18	3	2	13	24	85	11
Mediterrani	18	0	1	17	28	101	1

Bàsquet - Junior

J. Mariana	15	15	0	961	491	30
M. Guillem	17	12	5	945	693	29
Sta. Maria	16	10	6	713	560	26
Montuïri	16	10	6	607	546	26
Rest. Plaça	15	8	7	637	643	23
B. Campos	16	7	9	698	736	23
Nàutic	15	5	10	643	743	20
Sta. Mònica	16	1	15	453	770	17
St. Eugènia	11	3	8	266	557	14
B. Selva	5	0	5	79	264	5

L'equip de futbol de 3ª regional ha acabat la competició en 5è lloc

Montuïri infantil femení de bàsquet

Cafè Can Pieres

Nova direcció

Pl. Major, 2

Tlf. 971 64 64 60

Montuïri

Col·lecta del Seminari

A la col·lecta del dia del Seminari celebrada amb motiu de la festa de Sant Josep, a la nostra parròquia es varen recollir 60.000 pessetes. La parròquia ho agraeix a tots els qui hi han col·laborat.

Trobada de catequistes del Pla

El proper 8 d'abril a Monti-Sion de Porreres de les 9'30 a les 13h hi haurà una primera trobada de tots els/les catequistes de les parròquies del Pla. Serà un dia de convivència i de reflexió organitzat per l'equip de formació del nostre arxiprestat.

Via Crucis al Puig

Diumenge dia 9 d'abril a les 6 de l'horabaixa es farà un Via Crucis meditant les passes de Jesucrist cap a la Creu. La concentració tindrà lloc en es Graons, davant l'església. Acte seguit es pujarà a peu cap al Puig, fent les respectives estacions al llarg del camí. El Via Crucis acabarà als peus de la Mare de Déu de la Bona Pau. Si pel cas fes mal temps, el Via Crucis es faria dins l'església parroquial.

Celebració de la reconciliació

El dijous dia 13 d'abril a les 21h hi haurà un acte de perdó i reconciliació en motiu del Jubileu i de la preparació per a la Setmana Santa i Pasqua.

Baptismes

El dia 22 d'abril, dins la solemnitat de la Vigília Pasqual, se celebrarà el baptisme amb les aigües noves.

Claus per jubilar

(Jubilar: experimentar una alegria viva, expansiva)

La clau del desenvolupament, *és el treball*.
La clau de l'èxit, *és l'entusiasme*.
La clau d'un mateix, *és la calma*.
La clau del descobriment d'un mateix, *és el silenci*.

La clau de la joia, *és el somriure*.
La clau de l'amistat, *és el compartir*.
La clau de la serenitat, *és el perdó*.
La clau de la planificació, *és l'ordre*.
La clau de la salut, *és la moderació*.
La clau de l'harmonia, *és la discreció*.
La clau de la felicitat, *és l'optimisme*.
La clau de la riquesa, *és el do*.

Programa de Setmana Santa i Pasqua de 2000

16 d'abril: Diumenge de Rams

A les 11.-Benedicció dels rams a la Plaça de *Ses Tres Creus*. Processó litúrgica dels rams. Lectura de la Passió al llarg de la celebració de l'Eucaristia.

19 d'abril: Dimecres Sant

A les 19'30.- Missa Crismal a la Seu, presidida pel Sr. Bisbe.

20 d'abril: Dijous Sant

A les 20.-Eucaristia i Darrer Sopar de Jesús. Lavatori. Processó: es donarà un ciri per acompanyar Jesucrist en el seu itinerari. Vetla de pregària davant la "Casa Santa".

21 d'abril: Divendres Sant

A les 20.-Celebració litúrgica de la mort del Senyor. Lectura de la Passió. Pregària Universal. Adoració de la Creu. Davallament i processó: es donarà un ciri per acompanyar Jesucrist mort.

22 d'abril: Solemne Vigília Pasqual

A les 21.- Vigília Pasqual: Benedicció

de foc nou. Ciri Pasqual. Pregó de Pasqua. La Paraula de Déu. Proclamació de la Resurrecció. Les aigües noves. Renovació del nostre baptisme. Baptisme. Eucaristia Pasqual.

23 d'abril: Diumenge de Resurrecció

A les 10'30. Processó de l'Encontre i Eucaristia solemne de Pasqua.

24 d'abril: 2ª festa de Pasqua

A les 21.- Ofici solemne de Pasqua.

25 d'abril: Festa des Puig

A les 9.- Concentració a Plaça i partida a peu cap al puig de Sant Miquel.

A les 11.- Celebració Eucarística de la tercera festa de Pasqua en el Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau. Presidirà i predicarà Mn. Joan Rosselló Vaquer, rector solidari de Porreres. En acabar l'Eucaristia, a la plaça del puig, ball de bot amb la banda de música i festa a voler.

Molts d'anys i dels bons!

"No saben "lo" que fan, perdonau-los"

Per ventura moltes coses que hem fet o algunes coses que feim, si ara poguéssim no les faríem; o bé actualment no faríem les que feim. Quan un mira enrere i veu les persones que ha deixat ferides o ofeses, avui —pot ser— se'n dol; però no és veu amb coratge d'arreglar-lo. Les ferides segueixen sense tancar-se i quan manco ho esperen comencen a doldre. Davant aquesta actitud a vegades la resposta és: "ja està fet, i que hi farem".

Permeteu que diguem i assegurem que aquests fets es poden refer. Jesús, clavat a la creu, enmig del seu dolor, va poder pronunciar aquestes paraules: "Pare, perdonau-los perquè no saben el que fan". Una actitud molt madura que emana del propi dolor; de les seves ferides, i sobretot de la seva gran misericòrdia. **I va morir perdonant.** Aquesta Setmana Santa ho recordarem dues vegades (el dia del Ram i el Divendres Sant).

Si Jesús que repetia constantment la

importància de la reconciliació i del perdó, que fins i tot ho demostrà enmig de turments del seu dolor, serà que és cosa important, i si ho és; o és perquè és alliberador: **perdonar és quedar lliures.**

Què podem fer els humans per no morir amb les ferides que duim o què hem fet?

Les qüestions que ens pesen les podem resoldre abans de morir. Totes aquestes divisions que es veuen en el poble, tant a nivell familiar com a nivell col·lectiu, quan tocan el seu fi? És possible viure anys i anys amb el mateix pes feixuc?

Com podem fer el pas de la mort (angoixes, divisions, rancors...) a la vida (felicitat, unitat, perdó)? Això és, com podem celebrar la Pasqua?

Que l'any jubilar ens dugui les motivacions per fer la passa cap a la reconciliació que Crist ens dugué i podem combregar amb Ell i amb els germans.

Nofre Torres, rector

Noces d'or

15 abril 1950

Bartomeu Mut Andreu "Pínero" amb
Sebastiana Martorell Miralles "Costa"

Apotecaries

9 abril Vilafranca | 23 abril Montuïri
16 " Ariany | 30 " Petra

Temps passat

10 anys enrere

Abril de 1990

Mor en Joan "de Meià"

A conseqüència d'un accident mortal a la carretera, prop d'Inca, va morir dia 1 d'abril de 1990 Joan Mateu Oliver "de Meià". Havia estat blavet de Lluc, cantador del cor parroquial, oficial de l'exèrcit en temps del Moviment, director de la Caixa d'Estalvis a Montuïri i col·laborador esporàdic de *Bona Pau*.

25 anys enrere

Abril de 1975

Joan "Porrerenc", novament batle

Joan Miralles Riera "Porrerenc", qui ja havia estat batle del 1952 a 1959 i que ja tornava exercir provisionalment des del passat 18 de juliol de 1974 per la mort del batle Gaspar Oliver, l'1 d'abril de 1975 tornà agafar el comandament del poble.

50 anys enrere

Abril de 1950

Noves voravies

A la sessió del Consistori de dia 17 d'abril de 1950 es va acordar posar voravies al carrer Mestre Porcel fins a les escoles i continuar pel carrer Garcia Ruiz (avui Es Pujol). I que es fes el corresponent projecte.

100 anys enrere

Abril de 1900

Construcció d'un pont

Alguns veïns, propietaris colidants, demanaren permís per construir un pont que passàs per damunt el torrent de Son Mas, per allà on travessa el camí de Porreres. Dia 4 d'abril de 1900 l'Ajuntament els autoritzà a condició que correguessin amb totes les despeses, que no impedissin el curs de les aigües i que no perjudicassin el pas d'un tercer.

Benedicció d'una campana

Dia 13 d'abril de 1900 el rector de Montuïri, Jaume Homar, va demanar autorització per escrit al bisbe de Mallorca per beneir una campana. Permis que li fou concedit.

Pluviometria

Març de 2000

Dia 14..... 6'4 litres m²
" 26..... 0'9 " "
" 28..... 1'2 " "
Total..... 8'5 " "

Noces d'argent

5 abril 1975

Gabriel Roig Roig "Porrerenc" amb
Antònia Pocoví Mayol "Piedosa".

19 abril 1975

Gabriel Cerdà Rossinyol "Rupit" amb
Aina Maria Pascual Cerdà "Pasqual".

Cuinar en casa

Peix al forn amb trempó

Ingredients

Un peix gros, que pot esser un pagell, cebes, tomàtiques, albergínies, sal, oli pebre bo i galeta picada.

Elaboració

Es fan tallades del peix fins a l'espina, però no tallar del tot. Es posa el peix unes hores abans en adob, amb sal, pebre bo i un tassonet d'oli. Es fa el trempó de cebes, tomàtiques, albergínies i es trempa amb sal i oli. Es cobreix el peix de trempó. Damunt s'hi col·loquen tallades de tomàtiga rodones; i a damunt de tot s'hi posa la galeta picada, però quan el trempó sia cuit. En una hora de forn, el peix és cuit.

Margalida Jordà "Solandera"

Demografia

Març de 2000

Naixements

Dia 6.- Antònia Miralles Gomila, filla de Rafel i Aina.

Dia 16.- Maria Payeras Ramonell, filla de Joan Antoni i Catalina Maria.

Dia 26.- Maria Magdalena Tous Gelabert, filla de Baltasar i Magdalena.

Matrimonis

Dia 18.- Sebastià Torrens Ramis amb Antònia Mayol Bauçà.

Dia 25.- Jordi Rojo Ferragut amb Margalida Pocoví Fernández.

Glosa

Una lliçó

S'altre dia, es dematí,
vaig topar un glosador,
me va donar una lliçó,
creis-me que me'n vaig sentir.
Ja vaig partir des d'aquí,
un poc abans de sortir,
a corregir sa cançó,
perquè ho crec, que va millor,
es sabre-ho, lo que has de dir.
Qualque pic lleva es dormir,
quan la pens, no puc tenir
aquell mot, per 'cabar-ho,
quan ve just dominar-ho,
que ja ho faig coneixedor,
m'atur i no vull seguir.

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

**ALGUNES
IMATGES
DE LA RUA
DEL 2000**

